

og jeg tror, at naar vi i denne Aand an-
 vender den store Overdragelsessum, vil der
 heraf kunne flyde en Styrkelse af dansk
 Initiativ og danske Fremtidsmuligheder
 paa vigtige Omraader.

Hermed skal jeg altsaa anbefale dette
 høje Ting at sige Ja til Overdragelses-
 traktaten.

Sigvald Olsen: Jeg kan i alt væsent-
 ligt slutte mig til de Udtalelser, der frem-
 sættes af den ærede Ordfører for Flertallet
 her i Salen (N. Neergaard). Det ærede
 Medlem har vist sin levende Interesse for
 dette Spørgsmaal ved den Maade, hvorpaa
 han som Kommissionens Formand har ledet
 Forhandlingerne og søgt at skaffe de Op-
 lysninger til Veje, der saavel af Salgsven-
 nerne som af Salgsmodstanderne i Kom-
 missionen blev krævet. Allerede da vi i
 Sommer behandlede denne Sag, udtalte jeg
 paa mit Partis Vegne, at vi vilde kunne gaa
 med til Afstaaelse af Øerne, fordi vi, efter
 at have sat os saa godt ind i Sagen, som
 det efter det da foreliggende var muligt,
 nærede den Overbevisning, at vort Land
 var bedst tjent med at blive af med Øer,
 der laa saa langt fra os, og som vi havde
 vist, vi ikke formaaede at administrere paa
 en saadan Maade, at det var til Held for
 den derværende Befolkning.

Det har nu vist sig, at efter at Kom-
 missionen har faaet de fra forskellige Sid-
 der fremsatte Oplysninger, har Kom-
 missionens store Flertal, nemlig 23 af Kom-
 missionens 30 Medlemmer, udtalt sig for
 at afstaa Øerne. Den derefter stedfundne
 Folkeafstemning har efter min Opfattelse
 til Evidens bevist, at der ogsaa i den dan-
 ske Befolkning er et stærkt Ønske om nu
 at faa den Sag bragt ud af Verden paa
 den Maade, som Kommissionsflertallet fore-
 slaar: At Salgsmodstanderne lige til det
 sidste, ja indtil i Dag — vi har jo faaet
 omdelt paa vore Pladser et Brevkort med
 Opfordring til at stemme imod Øsalget —
 har arbejdet for det, de anser for ret og
 rigtigt, er der ikke noget at sige til, tvært-
 imod, men det forekommer mig dog, at de
 burde have taget Hensyn til deres eget
 Forslag, nemlig Folkeafstemningen. Folke-
 afstemningen er fra først af fremsat af
 Salgsmodstanderne. Naar Resultatet fore-
 ligger, som det gør, burde man efter min
 Mening have resigneret og sagt: Nu er
 denne Sag afgjort, naar Folkeafstemningen
 har talt. Det har de imidlertid ikke fun-
 det rigtigt.

Jeg sagde før, at jeg i alt væsentligt
 kunde slutte mig til de forstandige Ud-

talelser, der er fremsatte af Venstres Ord-
 fører. Jeg maa dog med Hensyn til det
 Tvangsmoment, som han ikke som Ord-
 fører for sit Parti kunde anerkende, sige,
 at det bliver altid en individuel Opfattelse,
 hvorvidt man under den Situation, der
 foreligger, skønner, at der foreligger en
 Tvangssituation eller et Faremoment eller
 der ikke gør det. Paa den anden Side er
 jeg glad ved, at den ærede Ordfører ikke
 tillagde det nogen synderlig Betydning,
 thi det behøver man jo ikke at gøre, saa-
 ledes som Forholdene nu ligger, idet det
 nu er oplyst af Kolonialraadets Delegerede,
 at det er den store Del af Befolkningen
 paa de vestindiske Øers Ønske, at der nu
 maa blive gjort Ende paa Sagen, og at
 det ikke kan hjælpe at give Løfter om
 Reforme; de ønsker, at man nu skal af-
 staa Øerne. Dette forekommer mig at
 være et meget vigtigt Moment, og alt,
 hvad der nu er kommet frem om, at der
 skulde være en Strømkænting derovre,
 og at der blandt Arbejderne derovre skulde
 gøre sig den Opfattelse gældende, at det
 var det bedste, at de blev under Danmark,
 det, maa jeg ærlig sige, tror jeg ikke paa.
 Hvis det var rigtigt, vilde vedkommende
 ad telegrafisk Vej have sat sig i Forbin-
 delse med Kommissionens Formand og
 med de her endnu tilstedeværende Dele-
 gere fra Kolonialraadene. Det vides jo,
 at der endnu er nogle af dem herovre.
 Hvis der virkelig var sket en Strømkæ-
 nting paa Øerne, vilde et saadant Tele-
 gram være kommet til Kommissionens
 Formand, til Rigsdagens Formænd eller
 til Udenrigsministeren og til de Delegerede
 fra Øerne.

Det er blevet sagt, at der fra anden
 Side vil blive fremsat et nyt Forslag an-
 gaaende denne Sags Ordning. Idet jeg
 forbeholder mig at komme tilbage til et
 Forslag i den Retning, naar jeg har hørt
 det og dets Motivering, vil jeg dog alle-
 rede paa nærværende Tidspunkt advare
 imod nu at gaa med til at forkludre denne
 Sag, efter at Kommissionen har gjort saa
 meget Arbejde for at lægge Spørgsmaalet
 til Rette paa bedst mulig Maade. Efter at
 der ved en Folkeafstemning er erklæret af
 den store Del af dem, der har deltaget i
 Afstemningen, at Befolkningen ønsker
 Øerne afstaaet, forekommer det mig ikke
 rigtigt, at man nu paa den antydende Maade
 vil forsøge at puste nyt Liv i dette Spørgs-
 maal, saaledes at det atter skal blusse op
 omkring det og Spørgsmaalet kun blive til
 Brug for politiske Intriger. Jeg anbefaler
 derfor det foreliggende Forslag til Beslut-